

на формиране на скалата, някои клиницисти и изследователи подлагат на съмнение уместността на тази трифакторна структура. Проведено изследване върху френски студенти показва обединение на (F1) фактор разпознаване на чувствата и (F2) фактор описване на чувствата, а елементите, които оценяват външно ориентираното мислене са поставени като втори фактор. В този случай трябва да се припомни, че факторният анализ, който е използван в проучването създава различни факторни решения от тези селектирани от авторите, като най-подходящи (Taylor, Bagby & Luminet 2000).

Като се има предвид, че резултатите от факторния анализ на скалата може да бъдат повлияни от типа на подобрите субекти (Nunnally 1978), както и че оригиналната проба в конструирането на TAS-20 е хомогенна група от студенти, въпреки че има кросвалидизация с клинична проба, е възможна появата на различна факторна структура при по-хетерогенни популации.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

От създаването си преди четиридесет години до сега, конструктът алекситимия предизвиква широк изследователски интерес и на неговата теоретична обосновка са направени хиляди изследвания. Ако в началото основният фокус е бил върху избирането на различните фасети на конструкта и провеждането на изследвания върху популации с различни демографски характеристики, то през последните две десетилетия характеристиките на алекситимия се изследват предимно върху клинични популации и резултатите от подобни проучвания недвусмислено показват наличието на изразена алекситимичност сред пациенти с различни заболявания. Тези данни отварят много нови въпроси относно начина, по който изследователите и клиницистите мислят за редица заболявания както психични, така и соматични. Това дава възможност за търсене на нови подходи при работата и лечението на пациенти с различна проблематика.

ЛИТЕРАТУРА

1. **Иванов, К.** (2006). Психофизиология и психосоматика., С., ВСУ Черноризец Храбър 2–7 с.
2. **Фройд, З.** (2013). Лекции за въведение в психоанализата. С., Колибри 263–276 с.
3. **Apfel, R. J. & Sifneos, P. E.** (1979). Alexithymia: Concept and measurement. *Psychotherapy and Psychosomatics*, 32, 180-190.
4. **Bagby, R. M., Parker, J. D. A. & Taylor, G. J.** (1994a). The Twenty-Item Toronto Alexithymia Scale – I. Item selection and cross-validation of the factor structure. *Journal of Psychosomatic Research*, 38, 23-32. Block, J. (1961/1978). The Q-sort method in personality assessment and psychiatric research (reprint edition). Palo Alto, CA: *Consulting Psychologist's Press*.
5. **Freyberger, H.** (1977). Supportive psychotherapeutic techniques in primary and secondary alexithymia. *Psychotherapy and Psychosomatics*, 28: 337-342.
6. **Honkalampi, K., Hintikka, J., Laukkanen, E., Lehtonen, J. & Viinamäki, H.** (2001). Alexithymia and depression: a prospective study of patients with major depressive disorder. *Psychosomatics*, 42: 229-234.
7. **Kleiger, J. & Kinsman, R.** (1980). The development of an MMPI Alexithymia scale. *Psychotherapy and Psychosomatics*, 34, 17-24.
8. **MacDougall, J.** (1989). Theatres of the body: a psychoanalytic approach to psychosomatic illness, *Free Association Book, London*.
9. **Nemiah, J., Freyberger, H. & Sifneos, P. E.** (1976). Alexithymia: A view of the psychosomatic process. In: O.W. Hill (Ed.), *Modern Trends in Psychosomatic Medicine*, vol. 3, p. 430-439. London: Butterworths.
10. **Sifneos, P. E.** (1976). Alexithymia: past and present. *American Journal of Psychiatry* 133: 137-142, 1996.
11. **Taylor, J., & Bagby, M.** (2004). New trends in alexithymia research. *Psychotherapy and Psychosomatics* 73: 68-77.

REFERENCES

1. **Ivanov, K.** (2006). Psikhofiziologiya I psikhosomatika. [Psychophysiology and psychosomatics. Varna Free University "Chernorizets Hrabar", 2-7] (in Bulgarian).
2. **Freud, S.** (2013). Lektsii za vavedenie b psikhoanalizata. [Introductory Lectures on Psychoanalysis. Colibri 263-276.] (in Bulgarian).

3. **Apfel, R. J. & Sifneos, P. E.** (1979). Alexithymia: Concept and measurement. *Psychotherapy and Psychosomatics*, 32, 180-190.
4. **Bagby, R. M., Parker, J. D. A. & Taylor, G. J.** (1994a). The Twenty-Item Toronto Alexithymia Scale In: Item selection and cross-validation of the factor structure. *Journal of Psychosomatic Research*, 38, 23-32. Block, J. (1961/1978). The Q-sort method in personality assessment and psychiatric research (reprint edition). Palo Alto, CA: *Consulting Psychologist's Press*.
5. **Freyberger, H.** (1977). Supportive psychotherapeutic techniques in primary and secondary alexithymia. *Psychotherapy and Psychosomatics*, 28: 337-342.
6. **Honkalampi, K., Hintikka, J., Laukkanen, E., Lehtonen, J. & Viinamäki, H.** (2001). Alexithymia and depression: a prospective study of patients with major depressive disorder. *Psychosomatics*, 42: 229-234.
7. **Kleiger, J. & Kinsman, R.** (1980). The development of an MMPI Alexithymia scale. *Psychotherapy and Psychosomatics*, 34, 17-24.
8. **MacDougall, J.** (1989). Theatres of the body: a psychoanalytic approach to psychosomatic illness, *Free Association Book, London*.
9. **Nemiah, J., Freyberger, H. & Sifneos, P. E.** (1976). Alexithymia: A view of the psychosomatic process. In: O.W. Hill (Ed.), *Modern Trends in Psychosomatic Medicine*, vol. 3, p. 430-439. London: Butterworths.
10. **Sifneos, P. E.** (1976). Alexithymia: past and present. *American Journal of Psychiatry*, 133: 137-142, 1996.
11. **Taylor J. & Bagby, M.** (2004). New trends in alexithymia research. *Psychotherapy and Psychosomatics*, 73: 68-77.